

ת"פ 56590/11/14 - מדינת ישראל נגד יצחק אינגדאו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56590-11-14 מדינת ישראל נ' אינגדאו(עציר)

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
יצחק אינגדאו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד רענן עמוסי

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן: תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בהתאם לפרט האישום הראשון, ביום 17.11.2014 בשעה 10:10 לערך, ברחובות, ניגש הנאשם לדורון שוורץ ושאל אותו אם יש לו כסף. דורון השיב בשלילה ואז, הכניס הנאשם את ידו לכיסו של דורון, נטל שטר בסך 20 ₪ ונמלט מהמקום.

בהתאם לפרט האישום השני, בשל האירוע המתואר בפרט האישום הראשון, הורה קצין משטרה, ביום 17.11.2014, כי על הנאשם לשהות במעצר בית מלא בביתו ברחובות למשך 5 ימים. ביום 18.11.2014 בשעה 04:20 לערך, עת היה הנאשם אמור לשהות במעצר בית, הגיע לחנות נוחות "מנטה" בתחנת דלק ברחוב דרך הים ברחובות, בה עבד באותה עת יוסי עיני. הנאשם ביקש לקנות מצתים, אך לא רצה לשלם

עבורם. יוסי סירב לתת לו מצתים. אז, ניגש הנאשם לחלון החנות והחל להכות בזכוכית באמצעות קרש שאחז בידו, נטל בקבוקי מים שהיו במקום והתיז לתוך החנות וכן, ירק לעבר יוסי.

בהמשך, ניגש הנאשם לדניאל קריטי, שהיה בדרכו לחנות, וביקש ממנו מצת על מנת להדליק סיגריה. דניאל הדליק את הסיגריה שהייתה לנאשם ואז החל הנאשם לתקוף אותו בכך שהכה אותו בפניו ובעט ברגלו. דניאל נפל ארצה והנאשם המשיך להכותו באמצעות מכות אגרוף בראשו. לאחר מכן, נטל הנאשם את המצת השייכת לדניאל, הצית את שיערותיו של דניאל ובעט בו תוך שהוא צועק לעברו "אני שונא יהודים, אני שונא לבנים".

כתוצאה מכך, סבל דניאל מפצע מדמם בברך ימין, פצעים מדממים באף ובמצח וכן, שיער ראשו נשרף.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לעונש לחומרת העבירה ונסיבותיה. מדובר באלימות קשה אשר הפעיל הנאשם נגד אנשים שנקרו בדרכו, ללא כל סיבה ותוך שהוא מפר הוראה חוקית שניתנה על ידי קצין משטרה בעקבות עבירה שביצע יום קודם לכן.

עוד הדגיש ב"כ המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם והם שלמות גופו ורכושו של אדם וכן, ציין כי מידת הפגיעה בהם היא גבוהה ומשמעותית.

עוד ציין כי האלימות הפכה למגפת מדינה ויש צורך בהשתת ענישה קונקרטית ומכאיבה בדמות מאסרים בפועל מכבידים ומשמעותיים.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם באשר לפרט האישום הראשון נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

מתחם העונש ההולם באשר לפרט האישום השני נע בין 16 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.

לנאשם 4 הרשעות קודמות ובין היתר, בעבירות אלימות והיזק לרכוש במזיד. הנאשם אף ריצה בעבר תקופות מאסר מאחורי סורג ובריה, האחת בת 9 חודשים והאחרת בת 4 חודשים. לנאשם מאסר מותנה בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו.

לזכות הנאשם, יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בפועל; הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, במצטבר; מאסר מותנה ממושך ומרתיע שיחול על כל עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם; קנס ופיצוי גבוה למתלוננים.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ציין בטיעוניו את נסיבותיו האישיות של הנאשם והדגיש את מצבו הנפשי הקשה. ב"כ הנאשם הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בעניינו של הנאשם, לפיה הוא אושפז פעמים רבות ובוועדת אבחון שעבר, אף נקבע כי אמנם אין הוא סובל מפגור שכלי, אך הוא מתפקד ברמה נמוכה.

העבירות אותן ביצע הנאשם בוצעו על רקע מחלה נפשית. לא מדובר, לדידו בעברין אלא בנאשם ש"נופל בין הכסאות" ואינו מטופל כראוי על ידי משרד הרווחה.

ב"כ הנאשם סבור כי כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריא אינה הפתרון במקרה זה. הנאשם נמצא כעת במב"ן, יושב על כסא כל היום, אינו מדבר ואינו עושה דבר. עליו לקבל טיפול ראוי, גם על מנת שמעשיו לא ישנו עוד. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי מעשיו של הנאשם ובפרט באישום השני מתארים בצורה מדויקת וברורה את המחלה הנפשית ממנה הוא סובל.

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם ענישה בעלת אופק שיקומי וציין כי כשעבד הנאשם במפעל מוגן וקיבל סל שיקום, הוא "שמר על עצמו" לדבריו. הוא הפנה לסעיף 40ט לחוק העונשין. לטענתו, הנאשם נמצא בקרבה לסייג המנוי בסעיף זה, כפי שגם עולה מן ההודעות שמסק במשטרה ויש להפנותו לטיפול. על כן, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, החל מנובמבר 2014 וכן, ביקש כי בית המשפט יורה לרשויות המדינה - משרד הרווחה, משרד הבריאות והפסיכיאטר המחוזי לסייע לנאשם וכן, ישמר האינטרס הציבורי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו בפני בית המשפט. הוא סיפר שמספר פעמים לא קיבלו אותו למסגרת בשל בעייתו, הוא הביע רצון להתרחק משכונת מגוריו וללכת לקהילה וכן ביקש את עזרת ביהמ"ש.

אמו של הנאשם סיפרה בבית המשפט על קשייו הרבים של בנה, כשהיא בוכיה ונסערת. היא סיפרה כי הוא אינו חש בטוב, אינו מדבר ואינו אוכל. הוא אף התעלף יום קודם וביקשה מבית המשפט שיעזור לו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 21 שנים, רווק. מוכר לשירותי בריאות הנפש מאז נעוריו ואובחן כלוקה במחלה נפשית, כמפורט בתסקיר. הוא אף אושפז בעבר מספר פעמים במצב פסיכוטי. כן, פיתח תלות בשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים.

שירות המבחן התרשם בעיתוי הנוכחי מיכולת ראשונית של הנאשם להתייחס להתנהגותו האלימה והבעייתית

החוזרת. הנאשם הודה והבין כי התנהגותו היא חלק מאורח חיים בעייתי וחסר גבולות שניהל תוך התנהגות אימפולסיבית ואיבוד שליטה של התנהגותו. זאת כחלק מצריכה אינטנסיבית של סמים והעדר איזון תרופתי. הנאשם ביקש להשתלב בניסיון טיפולי במסגרת טיפולית ארוכת טווח בקהילה טיפולית לתחלואה כפולה. הוא ביטא הבנה כי באם ישוחרר ממאסר ללא טיפול, יחזור על דפוסי התנהגותו הבעייתיים. עם זאת, התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה להישנות התנהלות אלימה מצידו.

שירות המבחן סבר כי קיימת חשיבות לבחינת שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי ארוך טווח אשר יתייחס למכלול קשייו ומורכבות מצבו הנפשי וההתמכרותי. טיפול זה עשוי להפחית את הסיכון הנשקף מפניו.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות גופו של הפרט, ביטחונו ושלוות נפשו. כך גם רכושו וכן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

עניינו של פרט האישום הראשון, בכך שהנאשם ניגש לעובר אורח, ביקש ממנו כסף ומשזה השיב לו בשלילה, הכניס את ידו לכיס מכנסיו, נטל שטר כסף ונמלט מן המקום.

פרט האישום השני דן בכך שהנאשם אשר היה אמור להמצא במעצר בית עקב הוראה שניתנה על ידי קצין משטרה בגין מעשיו בפרט האישום הראשון, יצא את מעצר הבית, הגיע לחנות בתחנת דלק ומשסרב המוכר ליתן לו מצתים ללא שישלם עבורם, החל להכות באמצעות קרש בחלון החנות, נטל בקבוקי מים שהיו במקום ושפכם לתוך החנות וכן, ירק על המוכר. לא רק זאת, אלא שלאחר מכן, פגש בתחנת הדלק בעובר אורח נוסף, דניאל, אשר ביקש ממנו מצת על מנת להדליק את הסיגריה שלו. לאחר שזה הדליק את הסיגריה שלו, החל הנאשם להכותו בפניו, ראשו ורגלו ואף שרף את שיערות ראשו.

הנאשם נקט כלפי דניאל באלימות קשה ובוטה, ללא כל סיבה ואף צעק כי הוא שונא יהודים ושונא לבנים. כל חטאו של דניאל הוא כי נעתר לבקשתו של הנאשם להדליק לו את הסיגריה ובתמורה, הפליא בו הנאשם את מכותיו ואף נגרמו לו חבלות בברכו ובפניו וכן, תוך מסוכנות רבה מאוד אף שיער ראשו נשרף. אך בנס, לא הסתיים האירוע בתוצאה קשה הרבה יותר.

רבות נכתב אודות הצורך להילחם בנגע האלימות. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את

נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות...

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."

מעשי הנאשם הינם מעשי בריונות אשר אין להם כל מקום בחברה מתוקנת.

במקרה דנן, מתחם העונש ההולם לפרט האישום הראשון נע בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לפרט האישום השני נע בין 14 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר.

הנאשם בעל עבר פלילי המונה 3 הרשעות קודמות וגמר דין אחד מבית המשפט לנוער, שעיקרם בעבירות אלימות, בגיןן אף ריצה מאסרים בפועל. לחובתו מאסר מותנה בן 7 חודשים אשר תלוי ועומד נגדו.

מורא החוק אינו על הנאשם. הליכים פליליים קודמים ואף עונשי מאסר בפועל שהושתו על הנאשם וכן, עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות.

יחד עם זאת, לזכותו של הנאשם תיזקף העובדה כי הוא נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

כן, כעולה מתסקיר שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו בעניינו של הנאשם, סובל הנאשם ממצוקות נפשיות קשות, הוא אף אושפז מספר פעמים בבתי חולים פסיכיאטריים ואובחן כבעל רמת תפקוד נמוכה, אך אין בה כדי להגיע לרמת פיגור שכלי.

אלמלא כל אלה, העונש אשר היה מוטל על הנאשם היה חמור בהרבה מזה שיגזר עליו עתה.

הנני משיתה על הנאשם כעונש כולל בגין כלל העבירות בהן הורשע:

15 חודשי מאסר בפועל.

עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים מת"פ 48097-01-14 מבית משפט השלום ברחובות יופעל באופן חופף ומצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל, כך שעל הנאשם יהא לרצות בסך הכל 18 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו - 18.11.2014.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

קנס בסך 800 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.09.15 בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם ישלם פיצוי בסך 3,000 ש"ח לעד התביעה מס' 5 בכתב האישום, אשר פרטיו יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם ב- 8 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.10.15 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

תשומת לב גורמי שב"ס ומפקד בית הכלא בו יוחזק הנאשם למצבו הנפשי ולצורך להעניק לו טיפול מתאים.

עותק גזר הדין יועבר למנהלת מחלקת הרווחה בעיריית רחובות על מנת שתרתם לטפל בעניינו של הנאשם בין עתה ובין לאחר שחרורו ממאסר.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ה, 15 יולי 2015, במעמד הצדדים.